

[Taanquist]

fravær, og en forlænget arbejdsgiverperiode vil være et økonomisk incitament for arbejdsgiverne til at forbedre arbejdsmiljøforholdene i virksomhederne og give dem en form for selvrisiko.

Jeg skal meddele, at vi er godt tilfredse med den foreslåede timeberegning af sygedagpengene, der ud over at være en administrativ lettelse også betyder en forbedring for de lavest-lønnede.

Jeg er enig med socialministeren, når hun i bemærkningerne til det ene lovforslag siger, at det må forventes, at de to forslag på længere sigt giver en samlet offentlig besparelse som følge af, at flere fastholdes i arbejdsstyrken. Jeg ville bare ønske, at regeringen også i andre tilfælde kunne indse, at det kan betale sig at påtage sig nogle øjeblikkelige udgifter, som rigeligt kommer igen senere. Ministeren har selvfølgelig ret i, at det er vanskeligt at kvantificere de langsigtede virkninger, men vi er overbevist om, at det på lang sigt vil være en fordel, og det vil også give et nyt livsindhold til de mennesker, som er slået ud, og som nu får mulighed for at blive revalideret tilbage til deres arbejdsplads.

Så vi giver tilslutning til lovforslagene.

Karen Højte Jensen (KF):

Med baggrund i Dagpengelovudvalgets betænkning fra juni 1989 har socialministeren nu fremsat tre lovforslag til behandling i Folketinget.

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig forslagene. Der ryddes nu op i den eksisterende jungle af regelsæt, der er vanskeligt gennemskuelige for de implicerede borgere og samtidig uhyre komplicerede at administrere.

Hvad angår lovforslaget om dagpenge ved sygdom eller fødsel, følger det stort set Dagpengelovudvalgets forslag; dog fastholder ministeren i forhold til udvalgets anbefalinger den eksisterende ordning for selvstændige erhvervsdrivende, men med den ændring, at indtægtsopgørelsen forenkles og kronisk og langvarigt syge sikres adgang til den frivillige forsikringsordning. Det er vi tilfredse med at socialministeren fastholder på denne måde.

Det er desuden positivt, at der vil ske en samlet nedbringelse af omkostningerne ved nyordningen. Grundlaget for forslaget er, at det normale kortvarige fravær er arbejdsgiverens ansvar, men naturligvis ud fra den forudsætning,

at arbejdstageren har en vis tilknytning til arbejdspladsen.

Det foreslås, at arbejdsgiverperioden forlænges fra én til to uger, og samtidig foreslås det, at offentlige arbejdsgivere som udgangspunkt betaler dagpenge, så længe ansættelsesforholdet består. Det medfører en stor lettelse i papirarbejdet og færre kroner og øre, der skal flyttes rundt via refusionsordninger.

Vi mener også, det er rimeligt, at der sker en skærpelse af nyansattes ret til dagpenge, således at der kræves mindst 120 timers beskæftigelse inden for de sidste 13 uger for at opnå dagpengeret.

Vi ved, at der i dag eksisterer en vis uvished om lægeerklærings værdi, og derfor gøres der nu op med dette, idet arbejdsgivere vil kunne kræve en lægeerklæring, som skal udstedes på grundlag af en personlig konsultation.

Ser vi på forenklingen omkring ankesystemet, mener vi også, at det er en god ting, at anker reglerne nu forenkles.

I forlængelse af forslaget om at begrænse perioden, hvori man kan få dagpenge, til 52 uger ligger så forslaget om at indføre en fast, indkomstuafhængig og skattepligtig bruttorevalideringsydelse på 10.387 kr. om måneden, hvilket svarer til dagpengemaximum i dag – dog for unge under 23 år den halve revalideringsydelse, hvilket er en harmonisering i forhold til andre ydelser for den gruppe. Forslaget er endnu et perspektivfyldt forslag fra regeringen med det sigte, at personer ikke låses fast med en passiv offentlig ydelse, hvis det kan undgås. Vi ved, at passivitet sætter en negativ skrue i gang, og det er meget svært at komme i gang efter mange måneders eller måske et par års passiv tilværelse på dagpenge.

Der gøres op med den situation, at nogle kan vægre sig ved at gå ind i et revalideringsforløb, fordi de ikke er økonomisk motiverede. Ingen vil efter det nye forslag kunne henvise til økonomiske barrierer for at påbegynde en revalidering. Samtidig forudsættes det – og det er vigtigt – at der skal foreligge en fastlagt erhvervsplan, en realistisk plan, tilrettelagt i forhold til den pågældendes reelle muligheder for beskæftigelse. Det er tilfredsstillende, at der stilles krav om, at kommunalbestyrelsen mindst hvert halve år skal vurdere revalideringsforløb i forhold til erhvervsplanen, ligesom revaliderenden i forhold til gældende lovgivning også er pålagt en forpligtelse.